

— 'Επιτρέψατέ μοι νὰ σὰς εἶπω κ. Πελερέν, λέγει μειδιῶν ὁ κ. Λουσσάκ, ὅτι δὲν ἐφέρθητε μεθ' ὅσας λέγετε ἀταραξίας· παρεξηγῶν τις τοὺς λόγους τοῦ φίλου του καὶ ἀπαντῶν δι' ὕβρεων καὶ προσκλησεως εἰς μονομαχίαν εἰς τοὺς ἀστεϊσμούς· του, δεικνύει ὅτι ἀπώλεσε τὴν δύναμιν τῆς ψυχραιμίας. Ζητήσατε λοιπὸν συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Βινιάλ ὅτι ἀσυνειδήτως καὶ ἐν στιγμῇ μεγάλου ἐρεθισμοῦ τὸν ἐξυβρίσατε, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἀντίπαλός σας θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχεν ἄδικον ἐκστομίσας ἀστεϊύτητας καὶ πως προσβλητικῶς.

Ὁ Πελερέν ἤρχισε νὰ συγκινῆται ἐκ τῶν πειστικῶν λόγων τοῦ μάρτυρος, καὶ θὰ ἐδέχετο συμβιβασμὸν, ἂν ἡ εἰκὼν τῆς ἐρωμένης του ἐξυβρισθείσης δὲν παρίστατο ἀενάως εἰς τὴν φαντασίαν του. Ἀπωθὼν τοὺς συμβιβαστικὸς λόγους ἐπέμενε εἰς τὴν μονομαχίαν.

— Οἱ σκοποὶ σας εἶνε γενναῖοι καὶ τίμιοι· ὁ σκοπὸς σας ἱερός, κύριε δὲ Λουσσάκ...

Ὁ Ἰούλιος Βινιάλ κρίνων ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπαντήσεως ταύτης τοῦ Πελερέν ὅτι πᾶς συμβιβασμὸς ἦτο ἀδύνατος, ἤρξατο ἀφαιρῶν τὸν ἐπενδύτην, ἵνα μείνῃ μόνον μετὰ τὸ ὑποκάμισον ὡς εἰθισται.

Ἰδὼν τὸ κίνημα τοῦτο ὁ Πελερέν ἠσθάνθη ἀνεκφραστον ταραχὴν, αἱ ἰδέαι του ἐσυγχίσθησαν καὶ ἐτελειώσε τὸν λόγον λίαν ταπεινωτικῶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀπότομον ἐπιμονὴν ἣν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶχε δεῖξει, ἀποκρούων πάντα συμβιβασμὸν.

— ... καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἤμην πολὺ ἔνοχος εἰάν δὲν ὑπεχώρουν εἰς τοὺς φρονίμους λόγους σας. Δὲν δύναμαι νὰ λησμονήσω τὴν παλαιὰν φιλίαν ἣτις με συνδέει μετὰ τοῦ Ἰουλίου Βινιάλ. Ἄς ἐναγωνίως ὅτι ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, καὶ θὰ ὁμολογήσω εὐχαρίστως ὅτι ἀφροσύνην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀσυνειδήτως τὸν ἐξύβρισα.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως ὁ Ἰούλιος ἐφόρεσε πάλιν τὸν ἐπενδύτην του, ἐπλησίασε τὸν Πελερέν καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα ἣν ἐκεῖνος ἔθλιψεν ἐγκαρδίως.

— Ὠραῖα! ἐφώνησεν ὁ κ. Ἀδριανὸς δὲ Λουσσάκ.

Ὁ κύριος Χάβλεϋ δὲν εἶπε τίποτε, ἠρέσθη μόνον νὰ βλέπῃ περιφρονητικῶς τὰ διατρέχοντα.

Τὸν κύριον Πελερέν ἐθέριζε φοβερὰ ὁ τρόπος τοῦ Ἀγγλου· ἀποτολμᾷ νὰ τὸν πλησιάσῃ.

— Κύριε, μοι φαίνεται ὅτι δὲν εὐηρεστήθητε διὰ τὴν εὐχάριστον τροπὴν ἣν ἔλαβον τὰ πράγματα.

— Ὡ! yes, ἀπεκρίθη ταχέως ὁ Ἀγγλος, προτείνων περιφρονητικῶς τὸ κάτω χεῖλος, εὐχαριστήτην πολὺ.

— Ἐλθὲ νὰ προγευματίσωμεν εἰς τὸ σπῆτι μετὰ τῶν κυρίων...

— Δὲν θὰ δυνήθω, ἂν καὶ τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ Ἰούλιε· ἔχω... τώρα τὴν πρωτάν... μίαν συνέντευξιν εἰς...

— Ἰπάγεις μετὰ τὸ πρόγευμα· μόλις εἶνε ἔκτὸς καὶ μισή!

— Ὅκτω; τόσον ἄργα; θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τρέξω.

Ὁ Πελερέν ἀπεχαιρέτισε ταχέως τὸν Βινιάλ καὶ ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ δεχθῇ ὅχι εἰκοσι ἀλλὰ χαρτονόμισμα ἑκατοντάδραχμον τὸ ὅπιον ὁ φίλος του

ἰδιαίτερος ἐπέμενε νὰ τῷ δανείσῃ· ἐχαιρέτησε τοὺς μάρτυρας καὶ ἀπεμακρύνθη με ταχέα βήματα. Πέντε λεπτὰ ἂν ἔμενον, ἀφελκτως θὰ προσεβάλλετο ὑπὸ συμφορήσεως. Ἐτρεξεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν. Ὅταν ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο μόνος, κατέπεσε καθιδρῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐξέτεινε τὸν γράνθον του εἰς τὸν οὐρανόν, κλαίων ἐκ τοῦ θυμοῦ του ὅτι ἄφηνεν ἀτιμώρητον ἐκείνον ὅστις ἐξύβρισε τὸ τιμιώτερον πρᾶγμα τῆς καρδίας του. Καὶ εἶχε πληρέστατα δίκαιον ὁ δυστυχὴς Πελερέν. Φαντάζεσθε τί τὸν ἔκαμε νὰ ἐπισυδρῶμῃ, τί τὸν κατέστησεν ἀνάνδρον καὶ γελοῖον ἐμπροσθεν τοῦ φίλου του καὶ τῶν δύο ξένων; Ὅχι βέβαια. Καὶ δικαίως, διότι ἦτο τὸ ἐλεεινότερον, τὸ ἀθλιέστερον ὅλων τῶν ἐμποδίων ἐξ ὧν συνέβησαν ποτὲ εἰς τὰς μονομαχίας. Στοιχηματίζω ὅτι δὲν θὰ τὸ μαντεύσῃτε ποτὲ· καὶ ὅμως εἶνε ἀπλούστατον. Βλέπων ὁ Πελερέν τὸν Ἰούλιον Βινιάλ ἀφαιρῶντα τὸν ἐπενδύτην του, ἐσχέθη ὅτι ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον. Ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ τὸν κατεπειθέ τις ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ἰδικόν του τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐμπροσθεν τῶν δύο λεόντων, διότι δὲν ἐφόρει καὶ ἄρὸν ὑποκάμισον.

(Μετάφρ. Α. Χ. Δραγάση)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Ἀντιδιαβρωτικόν. Πρόσφατα πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ὁ στεατίτης εἶνε λαμπρὸν ἀντιδιαβρωτικόν, δυνάμενον νὰ χρησιμεύῃ πολὺ ἐπιφελῶς πρὸς χρωμάτωσιν μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς, καθότι οὔτε ἡ θερμότης οὔτε τὸ ψῦχος, ἀλλ' οὔτε καὶ τῶν ὀξέων ἡ ἐνέργεια ἐπιδρῶσιν ἐπ' αὐτόν.

Τριπλῇ διὰ τοῦ στεατίτου ἐπιχρωμάτωσις διατηρεῖ ἐπ' ἀόριστον τὰς μεταλλικὰς ἐπιφανείας, ὡς καὶ τὰς ξυλῖνας, μετὰδίδει δὲ εἰς αὐτάς ἀμετάβλητον καὶ στερεὰν στιλπνότητα.

Νέον νηματοειδὲς φυτόν. Ὁ ἐκ Αἰλῆ κ. Μ. Ι. δὲ Τουάτζ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἑπιστημῶν ὅτι ἐν Κίνα ὑπάρχει νηματοειδὲς τι φυτόν, ὅπερ ὀνομάζει ἐξωτικὸν κἂν νάβιν, βεβαίως δὲ ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ δὲν κοστίζει εἰμὴ 1 1/2 ἕως 2 λεπτὰ κατὰ λίτρον, ἐν Μασσαλίᾳ δὲ θὰ κοστίζει 3 λεπτὰ κατὰ λίτρον, ἐνῷ ὁ συνήθης κίναρος στοιχίζει, ἀναλόγως τῆς ποιότητός του, ἀπὸ 20 μέχρι 23 λεπτῶν.

Διὰ τοῦ νηματοειδοῦς τούτου φυτοῦ δύναται τις νὰ κατασκευάσῃ τὰ λεπτότερα ὑφάσματα, ἀναλόγως τῆς ἐπεξεργασίας. Αἱ δὲ ἱνὲς του εἶνε τόσο ἀδύνατοι ὥστε δύναται τις νὰ κατασκευάσῃ ἐξ αὐτῶν νῆμα πρὸς ραφὴν, χωρὶς νὰ τὸ στρίψῃ.